

931. I-27

Dankšos pratkalba.

Planas

I Kač mini Dankšos pratkalba.

- a) lietuvių tautinių apsmėdima,
- b) ragina lietuvius vertoti savo kalba,

II ~~kokiai~~ ~~Lieltuvių~~ ~~pratkalbos~~ iš gamtos ir jo, koks, išodymas? Rikšme turi savoios kalbos vertojimas,

III ~~Lieltuvių~~ ~~istorijos~~ ~~pratkalbos~~ parodybė.

Ir Pratkalbos rašyba.

~~istorijos~~ ~~pratkalbos~~ ~~istorijos~~ Toraide.

Pratkalbos atpass

Dankša, išvertės „Jenuto Vnuko Postille“, paraiž jai leikiūkas pratkalbos, norédamas, kad visi žmonės galėtų ją suprasti. Išvertė ją iš lietuvių ka

Dankša, išvertės „Jenuto Vnuko Postille“, jos pradžioje parašė gražią pratkalbą į suleikinę lietuviškai.

Joje jis mina, kad lietuvių visai pasidarie lėkti, ~~ir lietuviai~~ išstatimai, pamiršo savo kalba, savo papročius. Jie visai apsmėdo ir neįstengia net gerai savo giminėja kalba ~~isimonti~~, vertoti, o ~~o~~ jaunoji karta ~~ja~~ ^{norėti} jas nemišiš. Ji tik stengiasi pamegdėsti svetimtancius. Dankša sakso, kad toliau taip būti negali, lietuvių ~~o~~ turi gerbti, mylėti savo kalba ir visur ja kalbeti. Ragina leisti vadovėlius, knyginius išstatymus, vien lietuvių kalba. Kuriogams jis pataria pamokslus ^{sakyb} išnem lietuviškai.

Norédamas labiam išlikinti, jis dviada ding gražius palyginiimus iš gamtos ir istorijos. Sakso, jei varna pradėtu ~~ir~~ dainuoti, kaip lauktingala, liūtas mėkenti, kaip vėys, tai viso tranka suity, gyvulion netekti savo saumus. Pamaikinti kalba, reiškia migriant

sankę nuo dangaus, panaikinti truską, žemę. Yra ir gražius, pamokinančius, istoriskus, parasyzdžius. Kodėl žilis Babelis? Juk vien todėl, kad žmonės ėme živiriom kalbom kalbeti. Romos valstybė buvo galinga, todėl nes jos valdiniai gintajų kalbą terantojos, taip pat ir Italija, Lenkija, jos tiki savo kalba šnekta, todėl jos yra gerbiamos, jis kultūra ankstame laipsnyje. *paklus*

Taij Daukša ~~likina~~^{ragina} lietuvius gerbti iš mylioti savoja kalbą, ja vartoti. Žinoma, jis nedraudžia iš svetimų kalbų mokytis, bet pirmoji lilejė turi stoti lietuvių kalbos mokėjimas. Jos prakalbos rašyba yra oz dangražinė iš tebunesių iš ankstyvesnių rašty. Daukša ēme vartoti uodegetarijas raides ar iš kaitos galininkę iš dauginkaitos kilmininkę. Jis rašo jam lotyniškomis raidemis, o ne gotiškomis, kaip anksčiau. Dar pasitaiko lenkiškos išakos, tai rašant č, š i + t.

Prakalbos literatūrinių reikšmių yra dideli, nes stilus gražus, lengvas suprasti, o kalbos tabula iš skambių sklandžių.

Kup.